

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Kasdien, 19.30 val., per Zoom – **Maldos skydas už Ukrainą**. Nuo pat karo pradžios pranciškoniskasis jaunimas ir pasauliečiai pranciškonai kartu su pašvęstojo gyvenimo broliais ir seserimis meldžiasi rožinio maldą už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų mūsų širdyse. [Zoom prisijungimo nuoroda](#).

Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17.00-18.30 val., Šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje vyksta **Pranciškoniskosios šeimos atgailos vakarai**, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniskosios šeimos atsivertimą. Kol kas atgailos vakarai nebus transliuojami, kviečiame atvykti melstis gyvai.

Liepos 10 d., 14 val., Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai bažnyčioje vyks susitikimas su kardinolu Sigitu Tamkevičiumi, ilgamečiu Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos redaktoriumi. Savo kūryba dalinsis giesmių autorė ir atlikėja Angelė Joknytė. LKB Kronikos 50 metų jubiliejui paminėti skirtą renginį organizuoja VŠĮ Pranciškoniška pasauliečių akademija.

Birželio 18 d. išrinkta nauja Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Telšių regiono brolijos taryba: ministras Rimantas Radzevičius OFS, viceministrė Regina Gagilienė OFS, ugdymo magistrė Jolanta Klietkutė OFS, sekretorė Rita Budvytė OFS, ekonomė ir broliška vadovė Vilma Lukočiėnė OFS ir tarybos narė atsakinga už evangelizaciją Margarita Lizdenytė OFS. Viešpaties Dvasios įkvėpimų!

Gavome džiugią žinią, kad praėjusią savaitę buvo surinkta visa suma, reikalinga pastatyti senelių namų pastatui brolių kapucinų misijoje San Tomėje ir Prinsipėje – skurdžioje salų valstybėje, įsikūrusioje Gvinėjos įlankoje prie Vakarų Afrikos krantų. Primename, kad 2019 m. Lietuvos OFS ir Jaupra brolijos organizavo solidarumo akciją „Betanijos namams“, kurios metu buvo surinkta 893 Eur suma. Misijos koordinatorius br. Fernando Ventura OFM Cap nuoširdžiai dėkoja visiems OFS broliams ir sesėms Lietuvoje, kurie prisidėjo prie šių namų statybos. Baigus statybas, pradėdamos rinkti lėšos ligoninės ir kitų patalpų įrengimui bei baldams. Tegul Viešpats laimina tolimesnę brolių kapucinų misiją San Tomėje ir Prinsipėje!

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas / Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017

ofs.lietuvoje@gmail.com; www.ofs.lt; FB: @ofs.lt / @reginafamiliaefranciscanae / @OFSYouFraCongress2018

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė ir CIOFS narė Virginija Mickutė OFS (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)

Nacionalinis viceministras diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinis ugdymo magistrė Jolė Teresa Ramonaitė OFS (8 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)

Nacionalinė sekretorė Kristina Petrutytė OFS (8 652 83698; petrutyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė Nijolė Raudytė OFS (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė broliška vadovė Rita Budvytė OFS (8 674 13366; budririt@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė Julija Mironovaitė (8 621 87125; julyte.mironovait@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (8 680 25115; antanas3@outlook.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Vilniaus regiono – Roma Rasachackienė OFS (8 614 26887; romras@gmail.com)

Telšių regiono – Rimantas Radzevičius OFS (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)

Šiaulių-Panevėžio regiono – Gražina Stravinskaitė OFS (8 612 51367; strasile@gmail.com)

Kauno-Vilkaviškio regiono – Nacionalinės kapitulos sprendimu 2021-09-18 įsteigto naujo regiono Rinkimų kapitula vyks 2022-07-02.

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 104 (2022 m. liepa)

UGDYMO MEDŽIAGA

**Tema: PASAULIEČIŲ PRANCIŠKONŲ KELIONĖ
SINODINĖJE BAŽNYČIOJE**

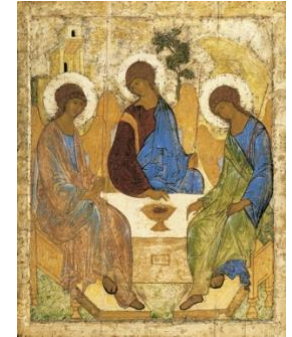
*Pristatome antrąją generalinio dvasinio asistento
br. Carlos Gines C. Julve TOR mokymo „Bendrystė: OFS
evangelinio gyvenimo iššūkis“ dalį.*

**Dieviška bendrystė:
raktas į sinodalumą trečiajame tūkstantmetyje**

Didelio susidomėjimo sulaukė popiežiaus Pranciškaus kalba, skirta paminėti dokumentui *Motu Proprio Apostolica sollicitudo*, kuriuo 1965 m. šv. Paulius VI įkūrė Vyskupų Sinodą. Pranciškus sakė: „*Sinodiškumo kelias yra tai, ko Dievas trečiajame tūkstantmetyje laukia iš Bažnyčios*“. Jau 2013 m. apaštališkajame paraginime *Evangelii Gaudium* jis išreiškė norą skatinti dalyvavimo procesus, „*sekant pirmųjų krikščionių bendruomenių, kur visi įtikėjusieji buvo vienos širdies ir vienos sielos, idealu*“ (plg. Apd 4, 32-31). Pontifikas išreiškia troškimą, kad mes kaip pakrikštieji atrastume savo esmę. Bažnyčia tampa slėpiningu Trejybės tęsinu laike. Ji yra bendruomenė tiek, kiek yra Vieno ir Triasmenio Dievo vienovės dalis ir gyvena joje. Tertulijonas tai patvirtino: „*kur yra trys, Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia, ten yra Bažnyčia, trijų kūnas*“. Asmenų bendrystė Dieve yra pradžia ir pabaiga. Dėl šios priežasties, be bendrystės Viename ir Triasmeniam Dieve Bažnyčia neturi iš Dievo kylančio dieviškumo. Bažnyčios bendrystę palaiko Trejybės bendrystė, kuri yra gyvenimo bendrystė. Ši bendrystė įžengė į mūsų istoriją per mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus įsikūnijimo slėpinį. Tai yra Jėzaus Kristaus apreikštas mūsų tikėjimas Triasmeniu Dievu, kuris yra meilė (plg. 1 Jn 4, 8), įžengusi į mūsų istoriją, kad atkurtų nutrauktą bendrystę. Tokios bendrystė trokštame ir ja norime gyventi kaip šventojo Pranciškaus gyvenimo įkvėpti krikščionys. „*Kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui*“ (1 Kor. 12, 7). Tad Trejybės bendrystė yra Dievo buvimo būdas ir savęs kaip brolių suvokimo kelias. Dieviška bendrystė yra mūsų nuoroda, būtina gilinant bažnytinę bendrystę. Iš Trejybės bendrystės kylanti bažnytinė bendrystė nuo nieko neatsiskiria, neatsiriboja nei nuo vieno Dievo tautos nario (plg. Mt 25, 31-30). Per visas šakeles teka tas pats vynmedžio skystis. Kitaip tariant, gyvenime Bažnyčioje, bendrystės Bažnyčioje negali būti mirusių narių.

Mūsų pranciškoniška patirtis išsiskynusi bendrystėje

Pranciškus Asyžietis palaipsniui suprato bendrystės prasmę. Panašu, kad jis išgyveno tuos tris žingsnius, į kuriuos autentiškai išgyventi sinodalumą kviečiama Bažnyčia. Pirmasis žingsnis – susitikimas su Kristumi. Jį Kristus sutiko per nuolatinę

taikos ir motyvacijos keistis patirtį. Antrasis žingsnis – dialogas. Jis kalbėjo su Kristumi iš širdies į širdį. Šis maldingas dialogas atvedė prie trečiojo žingsnio – bendruomenės. Jis nebuvo pašauktas gyventi vienas, bet įžengė į brolystės slėpinį. Buvimas broliu buvo jo gyvenimo stiprybė. Bet ar galima pažvelgti į šv. Pranciškaus gyvenimą suprasti sinodalumą? Asyžiaus šventojo gyvenimas apgautas dviem svarbiais išgyvenimais: Dievo ir bendruomenės gyvenimo, todėl jis tapo pavyzdžiu kitiems, netgi kitoms konfesijoms. Jis gyveno ir atpažino pašaukimą Bažnyčioje, o ne už jos ribų ar prieš ją. Štai kodėl 1209 m. jis leidžiasi į Romą pranešti popiežiui Inocentui III apie naujos krikščioniškojo gyvenimo formos projektą. Pašaukimas atstatyti Šv. Damijono bažnytelę vykdomas Bažnyčioje ir dėl Bažnyčios. Jis savęs nelaiiko mesiju ar gelbėtoju, bet jaučiasi pakviestas dirbti su Dievu ir savo broliais.

Popiežius Benediktas XVI, kalbėdamas apie Asyžiaus šventojo gyvenimą, sakė: „Pranciškau, eik ir atstatyk mano griūvančius namus.“ Šiame paprastame įvykyje, Šv. Damijono bažnyčioje iš Viešpaties išgirstuose žodžiuose, glūdi gili simbolika. Šventasis Pranciškus tiesiogiai pašaukiamas atstatyti šią mažą bažnyčią, tačiau apgriuvęs pastatas simbolizuoja dramatišką ir nerimą keliančią ano meto Bažnyčios padėtį: paviršutinišką tikėjimą, kuris gyvenimą nei ugdo, nei perkeičia, drungną dvasininkiją, meilės atšalimą – vidinį Bažnyčios nuosmukį, lydimą ir vienybės irimo atsiradus ereziniams sąjūdžiams. Tačiau šios irstančios Bažnyčios viduryje stovi ir kalba Nukryžiuotasis, kviečiantis atnaujinti, pašaukiantis Pranciškų savo rankomis konkrečiai atstatyti Šv. Damijono bažnyčią, simbolizuojančią gilesnį pašaukimą savo radikaliu tikėjimu ir karšta meile Kristui atnaujinti pačią Kristaus Bažnyčią. ([Benediktas XVI, bendrosios audiencijos katechezė, 2010-01-27](#)).

Matant Asyžiaus šventojo gyvenimą nušvinta ir mūsų tikrovė, kad galėtume autentiškai išgyventi sinodalumą-bendrustę. Išgirdęs šv. Pranciškaus gyvenimo liudijimą, popiežius Inocentas III jaučia, kad jo sapnas apie šventąjį patvirtina būtinybę atsinaujinti ir vesti Bažnyčią atsinaujinimo keliu.

Popiežius Benediktas XVI paaiškina, kaip šv. Pranciškus gyveno bendrustėje su Bažnyčia, nes Neturtėlio niekas niekada nematė už jos ribų. Tai iš Šventosios Dvasios gimusi bendrustė, kuri šv. Pranciškų paverčia nuolankiu Bažnyčios reformatoriumi. Jis suprato, jog neįmanoma atnaujinti Bažnyčios, nebūnant visiškoje bendrustėje su Ja: [...] 1207 m. – popiežiaus Inocento III sapnas. Tas sapne išvydo, kad Šv. Jono bazilika Laterane, visų bažnyčių motina, jau griūva, tačiau ją pečiais dar remia mažas ir nereikšmingas vienuolis. Viena vertus, įdomu tai, jog ne popiežius laiko bažnyčią, kad ši nesugriūtų, bet mažas ir nereikšmingas vienuolis, kuriame popiežius atpažįsta vėliau jo aplankyti atvykusį Pranciškų. Inocentas III buvo galingas popiežius, turėjęs puikų teologinį išsilavinimą ir didelę politinę galią, tačiau Bažnyčią atnaujina ne jis, bet menkas ir nereikšmingas vienuolis – Dievo pašauktas šv. Pranciškus. Kita vertus, svarbu pabrėžti, kad šv. Pranciškų Bažnyčią atnaujina ne be popiežiaus ar jį atmesdamas, bet bendrustėje su juo. Abu dalykai vienas nuo kito neatsiejami – Petro įpėdinis, vyskupas, apaštališkąją įpėdinystę besiremianti Bažnyčia ir naujoji charizma, Šventosios Dvasios tą valandą duota Bažnyčiai atnaujinti. Tik drauge auga tikrasis atnaujinimas. [...] jis taip pat žinojo, kad Kristus niekada nėra „mano“, bet visada „mūsų“, ir kad „aš“ niekada negaliu turėti Kristaus kaip nuosavybės ir atkurti jo valios bei mokymo atmesdamas

Bažnyčią: klusnumas Dievo žodžiui atnaujinamas bendrustėje Bažnyčios, besiremiančios apaštališkąja įpėdinyste. [...] Jis visada žinojo, jog Bažnyčios šerdis yra Eucharistija, kurioje sudabartinamas Kristaus kūnas ir kraujas. Eucharistija yra Bažnyčia per kunigystę. Dievo žodis gyvena tik ten, kur kunigystė, Kristus ir Bažnyčios bendrustė eina ranka rankon. ([Benediktas XVI, katechezė 2010-01-27](#))

Esame trečiojo tūkstantmečio pranciškoniai

Visi Bažnyčios nariai įtraukti į bendrustę. Pranciškoniškoji šeima yra „esanti bendrustėje“. Tai teikianti gyvybę tarpusavio bendrustė, kurioje nėra stebėtojų ar tik gavėjų. Bendrustės Bažnyčioje negali būti izoliuotų narių ar paprastų stebėtojų, nes taip ji prieštarautų pati sau. Pasaulietis pranciškonas turi išgyventi savo širdyje susitikimą su Kristumi per maldą, gilų dialogą per tikėjimą ir bendradarbiavimą su broliais ir seserimis Bažnyčioje. Jis negali vien žavėtis, bet turi apmąstyti ir surasti savo misionierišką veiklą Bažnyčioje.

Sekimas veda prie gyvenimo liudijimo. Dievo įkvėptas pasaulietis pranciškonas papildo svajonę, kurią Dievas įkvepia popiežiui ir hierarchijai. Asyžiaus šventasis suprato, kad kiekviena Dievo dovanota charizma turi būti palenкта Kristaus Kūno, kuris yra Bažnyčia, tarnybai. Bendrustė reikalauja jautrumo Šventosios Dvasios įkvėpimams, meldžiantis, prašant dovanų ir atpažįstant charizmas, kurias ta pati Dvasia pažadina Bažnyčioje ir kiekviename Dievo tautos naryje, maitinantis ir dalyvaujant intymiam santykiu su Jėzumi Kristumi Eucharistijoje.

Sinodalumas yra didžiajai Dievo tautai skirtas kvietimas į bendrą atsakomybę ir dalyvavimą, parodantis kaip turi gyventi Dievo tautos narys. Šv. Pranciškaus Dievas nėra spėlionių ar teologijos studijų rezultatas, bet jo gyvenime apsireiškęs Dievas, jaučiamas kaip gelbstinti jėga, šviesa, gyvybė, meilė, neregėta, bet visada traukianti tikrovė. Nepaliaujamą šv. Pranciškaus maldą grindžią tikrumas, kad Dievas yra aukščiausias gėris, visas gėris. Sinodalumas-bendrustė, į kurią kviečia popiežius Pranciškus, Pasauliečių pranciškonų ordinui yra pastoracinis iššūkis giliau kontempliuoti šv. Pranciškų, kad galėtume kaip jis imtis iniciatyvų. Tai skatina mus atstatyti Bažnyčios bendruomenes, būti prieinamiems. Imtis iniciatyvų, kurios veda į islamo pasaulį ir paribius, kurios mus įtraukia į kunigų ugdymą, kurios skatina kalbėti bei klausytis vyskupų ir Popiežiaus, kurios veda Vieno ir Triasmensio Dievo svajonės įgyvendinimo link. Tai iššūkis nepalikti pasaulio, bet vis labiau eiti į pasaulį ir taip įgyvendinti Dievo svajonę: sinodalumas yra dieviškojo gyvenimo liudytojas.

[pabaiga]

Klausimai apmąstymui:

1. Kuriuos šiame apmąstyme pateiktus iššūkius išskirtumėte labiausiai?
2. Kaip manote, kokių dar iššūkių turime kaip Bažnyčia?
3. Kokią svajonę dėl tavęs Dievas įkvepia popiežiui Pranciškui?

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus: Melskimės už senus žmones, kurie yra tautos šaknys ir atmintis, kad jų patirtis bei išmintis padėtų jauniems žmonėms viltingai ir atsakingai žvelgti į ateitį.

Pasauliečių pranciškonų ordino: Už nacionalinės ir vietinių brolių vienybę bei bendradarbiavimą. „Tėve mūsų...“